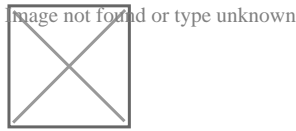

9 Αυγούστου 2016

Η ολοκλήρωση της ύπαρξης υπηρετώντας την Αποστολή (Γιάννης Β. Σούλης, Φιλολόγος - Σχολικός Ψυχολόγος - Σύμβουλος Επαγγελματικού Προσανατολισμού (Msc))

[/ Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2aPtPzB>]

Ο ίδιος συναισθανόμενος την υψηλή αποστολή του έργου του - έργο που επιδιώκει την πνευματική αναγέννηση των ανθρώπων[27]- δεν θα παραλείψει με την ευκαιρία της τιμητικής επιβράβευσης του έργου του να δηλώσει: «*Η μεγαλύτερη χαρά που ένιωθα και νοιώθω είναι όταν με το πετραχήλι μου, με την ιεροσύνη μου, μπορώ να στηρίξω ανθρώπους στη πίστη και να τους οδηγήσω στη μετάνοια και το δρόμο του Θεού*»[28].

Ακόμη και τα προβλήματα που, ενίοτε προκαλεί το κοινωνικό περιβάλλον, δεν παύουν να είναι *συντελεστικά* ιδιαίτερης μάθησης για τον ίδιο, αφού γίνονται

αφορμή, ύστερα από σχετική ψυχική κόπωση, να τονώνουν την *ψυχική ανθεκτικότητα*, ν' αναδεικνύουν την *αξιοπιστία* της κλήσης και να αποτρέπεται έτσι απειλούμενη προσωρινή *εξουθένωση*[29].

Εξάλλου, η *πνευματικότητα* που έχει αρκετά βαθύνει από την υπηρετήση της κλήσης, θα λειτουργήσει θετικά, όταν η *επίσκεψη ασθενειών* δοκιμάζει την υπομονή της ψυχής του, που τελικά *«αποδεικνύονται ευεργετικές για τη ζωή και την ψυχή του»*. Ο ίδιος βλέπει, με πνεύμα ταπείνωσης, την άλλη όψη της ασθένειας με *νόημα*, που γίνεται πρόξενος ευλογίας και αγιασμού[30]. Το αποτέλεσμα: η *πνευματική αντιμετώπιση* της αρρώστιας[31], η διαφορετική *«ματιά»* που βλέπει κανείς τη ζωή και τον κόσμο.

Πώς εκπληρώνεται / πραγματώνεται η ύπαρξη υπηρετώντας την κλήση.

Παρακολουθώντας τη *«γραμμή ζωής»* του π. Νικολάου, διαπιστώνουμε ότι η *παρουσία* της κλήσης στη ζωή του είναι διαρκής • είναι δε αυτή που ζωοποιεί την όλη δράση του και συνέχει, μαζί με την πίστη στο Θεό, το οικοδόμημα της *πνευματικής του υπόστασης*.

Οι δράσεις που εκπορεύονται από την έμπρακτη αφοσίωση στο *κάλεσμα του Θεού(κλήση)*[32]και υλοποιούνται από τον π. Νικόλαο με προσεκτικά βήματα, κάνουν τον κόσμο καλύτερο, ενώ αποτελούν μέρος της *πνευματικότητας* που υπηρετούν την φροντίδα της ψυχής.

Τέτοιες δράσεις, που εντάσσονται στα πλαίσια υπηρετήσης της Αποστολής, οδηγούν σταδιακά στην *ολοκλήρωση* της *ύπαρξης*. Το αποτέλεσμα είναι να αποτυπώνεται, με τον *πανηγυρισμό του Προσώπου*[33], χωρίς προσωπικό κομπασμό, μια αίσθηση προσωπικής ευχαρίστησης, δοξολογίας προς τον Θεό, ειρήνης και ευεξίας: *εκτίμηση, σεβασμός, αναγνώριση, ειρήνη, αγάπη, χαρά, ικανοποίηση, δικαίωση, ευτυχία* • στοιχεία, που απεικονίζουν *ποιοτικές μορφές της αυτοπραγμάτωσης (ολοκλήρωσης)*[34].

Για τους νέους είναι η καλύτερη ευκαιρία να εντρυφήσουν σε αυτή την *αποτύπωση* που δείχνει την περιπέτεια, αλλά και την ανάδειξη της κλήσης και της αποστολής, έτσι, όπως εκπληρώθηκε και δικαιώθηκε.

ΝΕΟΙ- Μαθαίνοντας από τις ζωές των άλλων

1.Προϋποθέσεις κατανόησης της προσωπικής ιστορίας ζωής των άλλων

Για να προσεγγίσουμε τη ζωή των άλλων, μέσα από την αφήγησή τους, χρειάζεται να δείξουμε *σεβασμό* στην αξία των εμπειριών των άλλων, να *εκτιμήσουμε* τη

συμβολή της εμπειρίας τους στην προαγωγή της δικής μας *προσωπικής μάθησης*, να κατανοήσουμε την εμπλοκή της ιστορίας ζωής των άλλων στη δική μας ζωή, να παραμερίσουμε τη δική μας *υποκειμενικότητα* που μπορεί να μας εκτρέψει σε *παρερμηνεία* των αφηγήσεων ιστορίας ζωής των άλλων.

[Συνεχίζεται]

[27]«Οἱ μὲν (πατέρες) ἐξαΐματος καὶ ἐκθελήματος σαρκὸς, ἐγέννησαν, οἱ δὲ (ιερεῖς)τῆς ἐκ Θεοῦ γεννήσεως ἡμῖν εἰσὶν αἴτιοι...»(Ιωάν. Χρυσ. περί Ιερωσύνης, λόγος Γ΄). Βλ. Χαρώνης Βασίλειος-Λαναρά Ουρανία, σελ. 279, 1995.

[28] Περ. *Τάλαντο*, Τεύχος 130, σελ. 6.

[29]Κόπωση (ψυχική) – burnout. Η υπέρβαση γίνεται με την συγκαταβατικότητα και την επιείκεια προς τους άλλους (βλ. Αθηναγόρας (Δικαιάκος), Μητροπ. Ιλίου, Αχαρνών & Πετροπόλεως, σελ. 311, 2014)

[30]«Κύριος παιδεύει,...ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ» (Ἑβρ. ιβ, 10).

[31] «Ἐδόθη μοι σκόλοψ τῆ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ. ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι» (Β΄ Κορ., ιβ΄, 7).

[32] Για εκείνους με κλήση, η ύπαρξη είναι αδιαχώριστη από τη σημαντική πράξη(Cochran. L., σελ.154).

[33]«Σε στιγμές ευφορίας νομίζω πως ξέρω να χτίζω σαν το χελιδόνι. Και ευχαριστώ τον Θεό». (Γ.Τσαρούχης - Σύγχρονοι Έλληνες Εικαστικοί) // «Έχω διαπιστώσει ότι αυτοί που έχουν βρει κάποιο νόημα της Αποστολής έχουν μια ειδική χαρά» (Bolles, σελ. 15, 2005).

[34]«Η αποδοχή των άλλων, η αγάπη, η χαρά είναι ποιότητες της ολοκλήρωσης» (CochranL, σελ.149, 1990).